

Arbejdere, medens 165 000 organiserede Arbejdere, herunder ikke medregnet Landarbejdere, ikke havde Ret til Ferie.

Efter at der paa den 20. internationale Arbejdskonference i Genève i 1936 var vedtaget Udkast til en Konvention, hvorefter de inden for en Række Arter af Virksomheder beskæftigede Personer skulde have Ret til en aarlig Ferie med Løn paa 6 eller i nogle Tilfælde 12 Arbejdsdage, og efter at der samme Aar paa den 21. Arbejdskonference (Søfartskonferencen) var vedtaget Udkast til en særlig Konvention angaaende aarlig Ferie med Hyre for Søfolk, fandt Regeringen imidlertid Tiden inde til Gennemførelse af en almindelig Ferieordning, der imødekom herom fra forskellig Side fremsatte Ønsker og kunde muliggøre Danmarks Ratifikation af de to Konventioner.

Med Henblik herpaa udarbejdedes af Socialministeriet et Lovforslag, der omfattede saavel Personer beskæftigede paa Landjorden som til Søs, og som paa flere Punkter gik videre end Konventionerne, idet man navnlig forlængede Feriens Varighed og erstattede Konventionernes Krav om et Aars sammenhængende Tjeneste i samme Virksomhed som Betingelse for at opnaa Ferieret med en lempeligere Regel. Lovforslaget undergik i Folketinget enkelte mindre Ændringer, som intet af Partierne gik imod, medens der var delte Meninger om Lovforslaget som Helhed. I Landstinget vedtoges det fra Folketinget oversendte Lovforslag uændret og uden Udvalgsbehandling.

Lovens Omraade er fastslaaet i § 1.*) Herefter angaaar Loven *enhver Arbejder, Funktionær eller Medhjælper*, hvad enten vedkommende er beskæftiget i offentlig eller i privat Virksomhed, med *Undtagelse* af: 1) Personer, der henhører under Lovgivningen om Statens, Folkekirkens og Folkeskolens Tjenestemænd, 2) Lærlinge, der henhører under Lov Nr. 120 af 7. Maj 1937 om Læringleforholdet, 3) Personer, der henhører under Lov Nr. 343 af 6. Maj 1921 om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper, samt 4) Personer, der er ansat i Skibe, for saa vidt de udelukkende lønnes med Andel i Udbyttet. — Tvivlsspørgsmaal om, hvorvidt en Person omfattes af Loven, afgøres af Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet, om muligt efter Forhandling med de paagældende Organisationer. Afgørelsen kan inden for en Frist af 14 Dage indankes for Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig.

*) Jfr. § 6.